

▲ Kunstenaar Bert Otto zet een verweerde boot in Maassluis op de foto. © Dennis Wisse

Bert zet verwaarloosde ‘weesboten’ op de gevoelige plaat: ‘Geweldig als de paddenstoelen erop zitten’

Bert zet verwaarloosde ‘weesboten’ op de gevoelige plaat: ‘Geweldig als de paddenstoelen erop zitten’

Dikke lagen mos, verweerde roestplekken en rijen paddestoelen aan boord: kunstenaar Bert Otto smult ervan wanneer hij weer een zwaar verwaarloosde boot tegenkomt. Voor zijn project ‘Vergane Hollands Glorie’ legde hij al zo'n 400 ‘weesboten’ vast. „Het is een obsessie geworden.”

Susanne de Bruin 01-02-24, 18:01

Gewapend met zijn mobiele telefoon of camera zoekt hij de juiste hoek. „Eigenlijk fotografeer ik boten het liefst vanaf het water. Dan komt het het best over dat ze ooit wél gevaren hebben. Zulke schepen hebben een heel leven achter de rug waar wij niets vanaf weten. We hebben alleen deze foto's.”

De Maassluis kunstenaar is gek op alles wat met water te maken en ook in zijn schilderijen keert het nautische thema geregeld terug. Bovendien is hij bestuurslid van de Vlaardingse Stichting Zeillogger Balder en ligt zijn eigen sloepje, genaamd Bella Vista, bij Watersportvereniging De Bommeer in de Broekpolder in Vlaardingen.

Die sloep heeft hij nu een paar jaar, voorheen was hij meer een zeiler: „Maar met zo'n sloepje kom je op kleinere, binnenlandse wateren. Je kunt ook onder lage bruggen door varen. Zo kom ik heel vaak zwaar verwaarloosde boten tegen die langs de kades een ligplaats innemen. In de Vliet tussen Maasland en Maassluis komen er regelmatig nieuwe bij, alsof ze uit de hemel komen vallen. Maar het gebeurt echt niet alleen hier in de regio hoor, het is een plaag door heel Nederland.”

Onuitputtelijke inspiratiebron

Onvoorstelbaar noemt Otto het, dat zo veel boten worden achtergelaten door hun eigenaar. „Het is een kostbaar bezit om zomaar te verwaarlozen”, mijmert hij. Hij weet als booteigenaar dat het onderhoud in de papieren kan lopen. En wanneer het niet meer loont de boot te repareren, is het evengoed prijzig het vaartuig uit het water te laten takelen om het schip tot schroot te laten verwerken. „Maar zelfs dan kun je je bootje toch beter verkopen? Er zijn altijd wel mensen die 'm voor een paar honderd euro willen opknappen.”

Een van de pareltjes uit Bert zijn collectie. © Bert Otto

Desondanks blijkt het voor de kunstzinnige scheepslijfhebber een onuitputtelijke bron van inspiratie. In de afgelopen drie jaar legde hij zo'n 400 verlaten bootjes vast. „Je ziet wel vaker dat kunstenaars één onderwerp uitlichten in een project. Laatst nog zag ik een fotograaf die alleen maar vrouwen in van die grote slaapzakjassen fotografeert. Van verwaarloosde schepen bestond zoiets nog niet, dus zag ik er een mooi projectje in.”

Wanneer je hem vraagt wat hem nu zo aantrekt in die roestige scheepswrakken, beginnen zijn ogen te glimmen: „Tja, wat niet? Soms zie ik geweldige oude schepen van vóór de oorlog, mooie zeiljachten volledig van hout. Dan zie ik geen oude boot maar de geschiedenis erachter”, legt hij uit.

Twee heestertjes

Juist het verval en die vervlogen grandeur geeft zo'n 'weesboot', zoals Otto ze liefkozend noemt, nog meer artistieke waarde: „Ik vind het helemaal geweldig als de paddenstoelen erop staan. Daarom vind ik paddenstoelenboten ook zo'n leuke term. Ik heb ook weleens in het voorjaar, toen we bij de Bommeer alle boten weer te water lieten gaan, een schip gezien waar twee heestertjes in groeiden. Ik vind het nog steeds jammer dat ik toen geen camera bij me had. Later kwam ik er nog speciaal voor terug, maar de boompjes waren toen helaas al weggehaald.”

De oude, roestige onderdelen komen ook terug in de abstracte schilderijen die Otto maakt. „Roest kan allerlei kleuren krijgen. Soms gaat het van groen naar paars en zelfs rood. Dat is voor mij dan het perfecte uittreksel voor een schilderij, al ziet een ander dat er misschien niet zo in terug.”

Bert neemt zijn foto's het liefst vanaf het water, vaak vanuit zijn eigen sloep. © Bert Otto

Hoewel zijn verzameling al behoorlijk omvangrijk begint te worden, is Otto nog lang niet van plan zijn jacht op de drijvende ruïnes te staken: „Natuurlijk ga ik door, dit laat ik echt niet meer gaan. Het geeft nog elke keer een kick als ik er weer eentje tegenkom, dat zie ik niet zo snel veranderen.”

De volledige collectie van Otto zijn 'Vergane Hollands Glorie' is te bewonderen op de website bert-otto.com.